

ROSISTY (3) *ai*

o *jasne*.

sg m N rosisty (2). ◊ [A rosisty.] ◊ *f L* rosis(e)j (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Przymiotnik od „rosa” ‘krople wody’ (3) :

a. *Obficie pokryty rosą; rorans, rorulentus Calep, Cn; roscidus Cn (3) : gdy święci po wodzie iako po ziemi/ w ogniu iako po łące rośiftey chodzą. SkarŻyw A3; Rorulentus, Quod est plenum rore – Rofziłti. Calep 927b, [928]a; [SkarŻyw 106].*

b. *[Zawierający krople rosy: Bo to mówi PAN do mnie: Vfpokoię fie/ á pátrzyć będę ná mieyfcu moim/ iako światło w południe iáfné ieft/ á iako obłok rośifty [nubes roris] we żniwá. WujBib Is 18/4 (Linde).]*

c. *[Przynoszący rosę; rorifer Cn: A ányoł Páńłki łtąpił [...] w piec: y wyrzucił płomień ogniowy z piecá/ y vczynił śrzód piecá iakoby wiátr rośifty [ventum roris] przewiéváiący/ y nie dotknął fie ich zgołá ogień WujBib Dan 3/50 (Linde).]*

Cf **ROŚNY**

AĆ